

ouvert 05-04-10 → 5

XIV чемпионат Европы по настольному теннису
Москва • 1984

Куда Киев-54
вул. Энгельса
52, кв. 38

Кому Мамыну
Владимиру Антоновичу

Индекс предприятия связи
и адрес отправителя

283120 Козова
Термоинст. отд.
вул. Свейковского 3
Балаева С.И.

252054

Индекс предприятия связи места назначения

Образец написания цифр индекса:

В н и м а н и е!

© Министерство связи СССР, 1984
23. 11. 83. Цена 6 к. Художник В. Коновалов

107

Изготовлено на Пермской ф-ке Гознака

Шанований
Володимире Антоновичу!
Послав Вам спогади
Мороз Олександр Федорович
про трагедію 1933 року, за-
писав її рукою (не зовсім
охайні листки, але це - доку-
менти) і мої записи.

З повагою

Балабуха Ізвіра
Миколайовича

#283120 Терноп. обл.

Козова, вер. Євдокі-
євцов, 3.

25 VI 89 р.

1

Мої вмики питають мене,
чи був голод? Тойв голод, страш-
ний голод у 1933 році. Мені ду-
ло тоді 10 років. Жили ми на
Сулшані в с. В.-Рибна. То у
нас був хліб, хоч сілія була вели-
ка, шестеро дітей було та бать-
ки. То хліб те забрали до зерни-
ки. Та ще і у пері була каша
зварена, то і ту кашу забрали.
Ми тоді їли різне, щоб вижити,
карама з кукурудзи товкли в
ступак і мішали з мистям
лети і кінським шавлом.

Сусіди наши всі померли, вони
були дорослими. А ми, діти, ходи-
ли за 60 км за Суджу в Росію,
маленька мішка всяку одягу, а ми
ходили просити: дайте кусочок
хліба ради Христа. То хто
дав, хто прогнав, а такі тро-
хи їли хліб, тільки мали по-
мерли Вірога та Лета.

Дуже мерем люди з голоду, а 2
тоді ізгнали фірою, збирали
мертвих, ховали їх на цвинта-
рі в загальному яму, так хорони-
ли. Були ще й такі, як цей коло-
він, що забрали його в тюрму.
Фіро свого сиротка зів та ще й
сусідського Петрусю убив і в пір
вскинув пекти. Тут кинули
за Петрусю. Кажуть, що той його
повів. Вони туди до його, одяг
лежить того Петрусю, а його нема.
Почали шукати, а він у неї неєть-
ся. Тоді забрали того чоловіка,
відправили в тюрму. Говорили, що
він зійшов з розуму.

Так що яди ми не переїхали
до міста, не знаємо, чи хто б з нас
живий лишився. В місті давали
найкращі хліба робітникам, то та-
то получав 500 грамів хліба на
всю сім'ю, збирали глину бараболо
по полях, купували на базарі муш-
кетерів з бараболо, і так остальні
люди осталися живі, як кажуть,
веземі.

Не можу більше писати, та
воно й не можна ворушити свої
раки етогода.

Трищелеко Олександра Федорівна,
тепер Мороз.

283120 смт Козова Тернопільської обл.
15 березня 1989р.

Мой внук питає мене
чи був голод? Був голод страшний
голод в 1933 році. Мені було тоді
10 років. Мили ми на Сущині
с. В-Родича. То у нас був хліб
хоть і сім'я була велика 6^{ти}
дітей було та батьки, то
хліб же забрали до зерни
та ще й у неї була каша зварена
то і ту забрали. Ми тоді
їли різне щоб вижити, кашки
з кукурудзи товкли в сінах і
мішани з м'ясом з м'яса і конського
жовтло, сусіди наші всі по черзі
вони були дорослими, а діти ми
ходили ще за 60 км. за Рудну
мале ^{в Росію} лінило велику одену а ми
ходили просити дайте кусочек
хліба ради Христа.

то хто дав, хто прогнав а все
такі трощи їм хліб тіло
має померли Віронка та Майя.
Дуже мерли ноги з голоду
а ноги ізгнали дірою забрали
мертвих ховали їх на швантарі
в загальну яму так коротким.
Були ще й такі а цей чоловік
що забрали його в тюрму він
свого синопка зів та ще і сусідкою
Петруся убив і в тіз вкинув
пекти, туди кинули за Петрусю
камінь що той його побив в одну
міху до його, одетка лезить
того Петрусю а його нема нагам
шукати а він в пері пезеця, тоді
забрали того чоловіка отправи
ли в тюрму, говорили що він зійшов
з розуму. Так що як би ма не
перейдеш до міста незнаю чи
хто б з нас певні мав.
В міст~~і~~_і давали пайки хліба

робітниками то тато колував
500 гр. хліба на всю сім'ю,
збирали гнилу бараболу по полях
і купували на базарі мушкетери
з бараболи і так остільки наші
обтялись хлібом. Як кажуть великим.
Не можу більше писати
та бою і не нужно ворушити
свої рани сіногадами.

Трицятю Александра Федоровича
Фейер Мороз.